Ankenævnet for Forsikring

Den 22. september 2014 blev i sag nr. 85518:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Nykredit Forsikring A/S
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Nykredit Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde den 21/10 2010, hvor hans venstre arm blev beskadiget.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens krav er forældet, idet det først blev anmeldt til selskabet den 21/11 2013.

Klageren blev den 22/10 2010 opereret for skaden. I journalen fra det behandlende sygehus fremgår bl.a. følgende:

> ”Pt. informeret om planlagte forløb, planlagte indgreb, postoperative forløb og risici. Infektion, blodkar- eller nerveskade og konsekvens af disse, manglende effekt af operationen med henblik på nerve og muskelfunktionen blandt andet.
> Indforstået og vil gerne opereres.”

Klageren var til konsultation ved det behandlende sygehus den 17/11 2010. Af journalen er bl.a. noteret følgende:

> ”Plan
> Pt. henvises til udlevering af ulnarisskinne og opstart
> af genoptræning ved ergo.
> Der bestilles en klinisk kontrol om ca. 1 måned i amb.
> Pt. instrueres i øvelser og i brug af hånden og tilrådes i hvilket tilfælde at kontakte håndamb. i mellemtiden.
> Der har været tale om arbejdsskade og pt. er tilmeldt til Arbejdsskadestyrelsen.
> Informeret om videre forløb samt at evt. bedringer vil noteres først om til 12 mdr.”

Af ambulantepikrise af 20/12 2010 fremgår bl.a. følgende:

"Plan
Pt. fortsætter med øvelser og selvgenoptræning.
Vil ses engang imellem af vores ergo,
Vi bestiller ny klinisk kontrol om ca. 6 mdr.
Pt. Informeret om at evt. tegn på genopbygning af nerven i håndleddet, kan man forvente om 1-1½ år."

Da hændelsen den 21/10 2010 skete i arbejdstiden, blev skaden anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsen modtog anmeldelsen den 15/3 2012.

Følgende fremgår af erklæring af 27/9 2012 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi.

"**Nuværende lidelse:**

Skadedato 21.10.10.
…
Angiver, at tilstanden har været stationær i ca. ½ år.

Skadelidte blev afsluttet på hospitalet i januar 2012.
Skadelidtes gener er nu indskrænket bevægelighed af fingrene, nedsat kraft samt nedsat samle/spredefunktion.
…
Resume og konklusion:
32-årig mand, som d. 21.10.10 pådrager sig svære snitlæsioner i venstre antebrachium, idet han stikker hånden igennem en rude på sin arbejdsplads. Bliver 2 dage efter opereret på hospitalet, hvor man foretager suturering af nervus ulnaris samt suturering af fascierne over flexormuskulaturen proksimalt på antebrachium. Efter bandagebehandling i 3 uger træner skadelidte op assisteret primært af ergoterapeut og herefter selvtræning. Tilstanden har været stationær igennem ca. ½ år og skadelidtes klager er nu indskrænket bevægelighed af fingrene, nedsat kraft, nedsat samle/spredefunktion.
…
samle/spredefunktion af fingrene. Der er meget synlig atrofi af interossermuskulaturen og nedsat ekstensionsbevægelse i 4. og 5. finger, som dog kan ekstenderes passivt. Der er udtalt nedsat kraft i hånden sammenlignet med raske side.
Der er god sammenhæng mellem skadelidtes klager og den objektive undersøgelse samt den læsion, som skadelidte pådrog sig cl. 21.10.10.
Tilstanden er således, at slutresultatet kan opgøres nu.
Vedrørende prognosen mener jeg ikke, at der er chance for forbedring og jeg har ingen behandlingsforslag, som med sikkerhed vil kunne forbedre tilstanden i fremtiden."

Arbejdsskadestyrelsen afviste i første omgang, at klageren havde et varigt men. Herefter traf Arbejdsskadestyrelsen ny afgørelse i sagen den 9/1 2013, hvorefter ménet i anledning af ulykken den 21/10 2010 blev vurderet til 18 %. Af denne fremgår bl.a.:

"**Sagens oplysninger**
Du har den 10. december 2012 klaget over vores afgørelse af den 20. november 2012 om mén. I klagen anføres det, at du i dag har mange gener fra din arm og hånd og du undre dig

over, at der i afgørelsen om varigt men fremgår, at vi sammenligner din skade med punkt D.1.9.3.1 med men på 25 procent og vi i afgørelse ikke giver noget i varigt men. Vi har valgt, at genvurdere afgørelsen, fordi vi har lavet en fejl. Det fremgår af speciallægeerklæringen at du ved ulykken pådrog dig svære snitlæsioner i venstre antebrachium. To dage efter ulykken blev du opereret, hvor der blev foretaget suturering af nervus ulnaris samt suturering af fascierne over flexormuskulaturen proksimalt på antebrachium. Den objektiv undersøgelse har viser store vinklede cikatricer på volarsiden af venstre antebrachium. Du har svær nedsat sensibilitet i hele ulnarisgebetet og total ophævet samle/spredefunktion af fingrene. Der ses meget tydelig atrofi af interosser muskulaturen og nedsat ekstensionsbevægelse 4. og 5. finger, som dog kan ekstenderes passivt. Du har derudover nedsat kraft i hånden sammenlignet med den venstre side.
…
Begrundelse
Vi har genvurderet vores afgørelse om mén, da der i sidste afgørelse er foretaget en fejl i vurderingen af varigt men. Vi giver dig medhold i klagen. Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt. Efter tabellens punkt D.1.9.3.1 vurderes total lammelse af nervus ulnaris (albuebensnerven) på overarm til 25 procent. Du har fået en læsion af nervus ulnaris, men dårlig fingerbevægelighed og nedsat følesans. Dine gener svarer ikke helt til det nævnte punkt i tabellen, fordi der ikke er en lammelse af nerven. Vi har fastsat dit mén til 18 procent."

På baggrund af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse anmeldte klageren herefter ulykken til selskabet den 21/11 2013.

Ved brev af 4/12 2013 afviste selskabet at yde forsikringsdækning med henvisning til, at kravet var forældet.

Klageren har i klageskemaet af 16/12 2013 bl.a. anført:

"Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?
Jeg vil gerne have den erstatning, som jeg stærkt mener, at jeg er berettiget, ud fra de 3 års anmeldelses frist som jeg overholder. Dette kræver at Nykredit suspenderer deres afgørelse om forældelse."

I selskabets fastholdelsesbrev til nævnet af 10/2 2014 hedder det bl.a.:

"Vores vurdering
Klager har tegnet en Ulykkesforsikring med gældende vilkår nr. 2122004.

Det følger af forsikringsbetingelserne pkt. 5.1:

"Sker en skade, skal Nykredit snarest muligt have tilsendt en skriftlig anmeldelse [...]." Det følger af lbkg. nr. 999 af 5. oktober 2006 om forsikringsaftaler, § 29, stk. 1:

"Krav i anledning af forsikringsaftalen forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog stk. 2-6."

Det følger af lbkg. nr. 1063 af 28. august 2013 om forældelse af fordringer (forældelsesloven), § 2, stk. 1:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser."

Det følger endvidere af forældelsesloven § 3, stk. 1:

"Forældelsesfristen er 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser."

Som det følger af forsikringsaftaleloven § 29, stk. 1, forældes krav i anledning af forsikringsaftaler efter forældelseslovens regler. Ifølge forældelsesloven § 3, stk. 1, er forældelsesfristen som hovedregel tre år, og fristen regnes som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, hvor fordringen kunne gøres gældende, jf. § 2, stk. 1.

Det lægges ubestridt til grund, at klager var ude for et uheld den 21. oktober 2010, hvor han pådrog sig alvorlig skade på sin venstre arm. Ulykken medførte en operation af klagers venstre arm den 22. oktober 2010. Klagers mor anmeldte telefonisk uheldet på klagers ulykkesforsikring den 20. november 2013.

Som det følger af fast Ankenævnspraksis - se eksempelvis kendelser nr. 83923 og 83574 - løber forældelsesfristen fra det tidspunkt, hvor den skadelidte havde rimelig anledning til at rejse et (foreløbigt) krav. Forældelsesfristen løber fra ulykkestidspunktet, hvis det straks herved eller kort efter står klart, at skaden må forventes at give varige følger - også selvom det fx først på et senere tidspunkt er muligt at vurdere graden af et varigt men.

Klager har påberåbt sig, at forældelsesfristen skal beregnes fra den 20. december 2010, eftersom han finder, at han på dette tidspunkt blev bekendt med skadens omfang og mulighed for varige følger. Det må lægges til grund, at klager - om ikke ved skadestidspunktet den 21. oktober 2010, så i hvert fald i forbindelse med operationen den 22. oktober 2010 havde viden om eller var gjort bekendt med skadens alvorlighed, samt at det på dette tidspunkt måtte stå klart for klager, at skaden sandsynligvis ville medføre varige følger. På dette tidspunkt havde klager opnået tilstrækkelig kundskab om kravet og havde dermed en rimelig anledning til at anmelde sit (foreløbige) krav overfor ulykkesforsikringen, jf. Jønsson og Kjærgaard, Dansk forsikringsret, 9. udg., 2012, s. 550. Som følge af forældelsesloven § 2, stk. 1, er det derfor fra dette tidspunkt, at forældelsesfristen skal beregnes.

Endvidere bemærker vi, at klager først henvendte sig med en skadesanmeldelse på ulykkesforsikringen den 20. november 2013 (mere end tre år efter ulykken). Klager undlod således at anmelde skaden snarest muligt, som det kræves efter forsikringsbetingelserne pkt. 5.1."

Med henvisning til selskabets bemærkninger har klageren i brev af 27/2 2014 til nævnet bl.a. påpeget:

"Den 22-10-2010 blev jeg gjort bekendt med skadens negative omfang og operation kom på tale. Men på intet tidspunkt fik jeg den opfattelse, at armen ikke skulle blive rask. Jeg blev oplyst omkring risici i forbindelse med selve operationen, som man altid gør, men havde ingen grund til at tro, at armen ikke skulle blive rask. Tværtimod havde jeg en forventning om at komme mig, men at genopbygningen/heling ville være langsommelig, hvilket også fremgår

af min epikrise af 20-12-2010, hvor jeg bliver informeret om at bedring først vil indtræde om 1-1,5 år. Man anmelder jo ikke krav, man ikke forventer at få!
…
Til at underbygge min sag har jeg vedhæftet to afgørelse afgjort af Ankenævnet: AK 78.307 og AK 42.847"

Dertil har selskabet i brev af 11/3 2014 til nævnet bl.a. oplyst:

"Et afgørende moment i nærværende sag er operationstidspunktet. At klager blev opereret i umiddelbar forlængelse af uheldsepisoden viser, at skaden havde et alvorligt omfang. Endvidere må det lægges til grund, at klager ved den pre-operative information den 22. oktober 2010 blev oplyst om skadens alvor, herunder nødvendigheden af en øjeblikkelig operation.
Klager var senest umiddelbart efter operationen bibragt en tilstrækkelig viden om skadens omfang, at han havde en rimelig anledning til at gøre et (foreløbigt) krav gældende mod ulykkesforsikringen, også selvom det varige men ikke kunne fastsættes på daværende tidspunkt. Det var således ikke fra et senere tidspunkt, at forældelsesfristen begyndte at løbe, fx fra stationærtidspunktet som fastsat af ortopædkirurg … i speciallægeerklæring af 27. september 2012, eller fra det tidspunkt hvor klager blev stillet en tidshorisont for bedring i udsigt, jf. epikrise af 20. december 2010.

Vi finder ikke, at de af klager påberåbte Ankenævnskendelser kan finde anvendelse i nærværende sag, da de adskiller sig væsentligt i faktum derved, at der i sagerne ikke skete operation umiddelbart efter de pågældende ulykker, men derimod handler om fastsættelsen af stationærtidspunktet efter en periode med gener efter uheld.

Vi skal med disse bemærkninger fastholde, at skadesanmeldelsen den 20. november 2013 var forældet, eftersom forældelsesfristen skal beregnes fra operationstidspunktet. Vi finder, at sagen kan forelægges nævnet på det foreliggende grundlag."

Klageren har dertil i brev af 20/3 2014 til nævnet bl.a. oplyst:

"Jeg skal hermed vende tilbage med mine kommentarer til mit forsikringsselskabs brev af 11. marts 2014.

Jeg kan kun igen oplyse, at der ikke på tidspunktet for operationen blev gjort mig bekendt, at denne skade på nogen måde skulle give mig gener. Operationen skulle til for at undgå fremtidige gener, og jeg blev gjort bekendt med en langsommelig helings- proces på 1-1,5 år.

Det går op for lægerne, at jeg ikke ville få fuld funktionalitet i hånden den 19. januar 2012, hvilket de selvfølgelig informerer mig om, og derfor blev mit forløb også afsluttet på hospitalet.

Jeg henviste til Ankenævnskendelserne for at sige, at det ikke er ulykkestidspunktet eller nødvendigvis tidspunktet for operationen, der er givende for, hvornår et krav er forfaldent. Ankenævnet for forsikrings skriver på deres hjemmeside at fastlæggelsen af begyndelsestidspunktet er det tidspunkt, hvor den relevante skade har vist sig på en sådan måde, at man har rimelig anledning til at gøre sit krav gældende. Jeg var tidligst vidende om, jeg havde et krav, da mit forløb blev afsluttet på hospitalet."

Selskabet har i brev af den 8/4 2014 meddelt nævnet, at det ikke havde yderligere bemærkninger.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> **"5. Hvis skaden sker.**
> 5.1
> Sker en skade, skal Nykredit snarest muligt have tilsendt en skriftlig anmeldelse ..."

Nævnet udtaler:

Det fremgår af sagen, at klageren under udførelsen af sit arbejde den 21/10 2010 fik beskadiget sin venstre arm. Klageren har efterfølgende fået diagnosticeret store snitsår på underarmen , som han blev opereret for den 22/10 2010. Arbejdsskadestyrelsen afviste i første omgang, at klageren havde et varigt men. Ved ny afgørelse af 9/1 2013 anerkendte Arbejdsskadestyrelsen hændelsen som en arbejdsskade og har fastsat méngraden til 18 %.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige akter, finder nævnet, at klageren hverken på ulykkestidspunktet eller ved de lægelige besøg i 2010 har haft grund til at antage, at han har pådraget sig en dækningsberettiget skade.

Nævnet finder herefter, at selskabet ikke har været berettiget til at afvise klagerens krav med henvisning til, at kravet er forældet den 21/11 2013.

7. 85518

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Nykredit Forsikring A/S, skal anerkende, at klagerens krav på erstatning efter ulykkestilfældet den 21/10 2010 ikke er forældet, og skal genoptage sagsbehandlingen. Kravet skal forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24.

Marianne Højgaard Pedersen
formand